

Roundtable „Kobiety w technologiach”

Uczestnicy:

Iwona Bakuła – Atende SA	Magdalena Czubaszek – PwC
Agnieszka Doniec – Motorola	Magdalena Dzięguć – Google
Wacław Iszkowski – PIIT	Beata Jarosz – CodersTrust
Małgorzata Kalinowska-Iszkowska – PTI	Ignacy Kowalczyk – Google
Joanna Lisiecka – Perspektywy	Aleksandra Piotrowska – BrandMaker
Monika Rejmer – BEST	Kinga Szarkowska – BEST
Renata Włoch – DELAB UW	Anna Zatońska – Atende SA

Inicjatywa Znane Ekspertki we współpracy z Instytutem Innowacyjna Gospodarka zorganizowały w czwartek 30 czerwca spotkanie pt. „Jak zwiększyć udział i rolę kobiet w sektorze teleinformatycznym w Polsce”. W dyskusji udział wzięły przedstawicielki czołowych firm i instytucji tego sektora w Polsce. Wydarzenie było organizowane we współpracy z Muzeum Historii Żydów Polskich oraz firmą MasterCard.

Uczestników spotkania przywitała Joanna Pruszyńska-Witkowska, inicjatorka projektu Znane Ekspertki – *Lokalizacja dzisiejszego spotkania nie została wybrana przypadkowo – znajdujemy się na Placu Grzybowskiem, czyli miejscu, które w czasach wojny oddzielało getto warszawskie od reszty stolicy. Jest to miejsce znaczące, będące nie tylko świadkiem okrucieństw wojennych, ale również stanowiące pewien symbol straconych talentów, możliwości jakie niesie młodość i*

entuzjazm. Dzisiejsze spotkanie dotyczy tego jak wykorzystać talenty zdolnych ludzi, a w szczególności kobiet. Jak sprawić, żeby ten wielki potencjał nie został stracony – powiedziała Joanna Pruszyńska-Witkowska.

Kolejnym punktem wydarzenia była prezentacja Jakuba Karaska z Instytutu Innowacyjna Gospodarka, pt. „Gospodarka cyfrowa i wielki paradoks – zmiany, wyzwania i zagrożenia związane z rynkiem pracy”. – *Gospodarka cyfrowa nie uzyskała jeszcze kształtu ostatecznego. Szybkie tempo rozwoju zmusza społeczeństwa do ciągłego przystosowywania się, wprowadzania zmian, także w modelach biznesowych. Jak szacuje Komisja Europejska, wprowadzenie jednolitego rynku cyfrowego mogłoby przynieść 415 miliardów euro rocznie oraz stworzyć setki tysięcy miejsc pracy* – powiedział Jakub Karasek.

Pomimo tego powstał swoisty paradoks – chociaż już teraz firmy poszukują wielu specjalistów teleinformatyki, wciąż wśród ludzi młodych jest wielu bezrobotnych. Jak szacuje Eurostat, w Polsce brakuje ok. 50 tys. specjalistów teleinformatyki. W całej UE do 2020 r. ten niedobór ma sięgać nawet 900 tys. osób. Jednocześnie stopa bezrobocia wśród osób poniżej 25 r.ż. wynosi 21,1%.

Zdaniem Instytutu wyjściem z tej sytuacji jest postawienie na wiedzę rozumianą jako kompetencje cyfrowe. W tym celu Instytut postuluje zmiany systemu edukacji. Edukacja w tym obszarze powinna zaczynać się już od najmłodszych lat, a formalna edukacja nie powinna kończyć się na etapie studiów. Należy zachęcać ludzi, żeby próbowali nowych branż, nowych dziedzin. Ważne jest, aby zachęcić grupy poszkodowane, marginalizowane, dlatego trzeba motywować zwłaszcza kobiety, dla których wejście w dziedzinę technologii i informatyki jest nadal utrudnione.

Jak zauważyła Joanna Pruszyńska-Witkowska, problemem jest także moment wyboru studiów. Młode dziewczyny przodują w kierunkach ścisłych na etapie szkół ponadgimnazjalnych, ale w momencie, gdy przychodzi do wyboru studiów – kobiety uciekają od tych kierunków i dziedzin.

Strategią, która pozwoli na zmianę tych postaw jest walka ze stereotypami – kampania powinna być skierowana zarówno do młodych kobiet, jak i do ich środowiska. Kluczowe jest przełamanie stereotypów i uprzedzeń utrzymujących, że kobiety nie nadają się do branży teleinformatycznych. Inicjatywa Znane Ekspertki dysponuje realnymi danymi opisującymi ten rynek. – *Możemy przykuć uwagę i wykorzystać ją do pokazywania dobrych wzorców. Praca*

nad raportami pt. „Kobiety w finansach” i „Kobiety w technologiach” uświadomiła nam, że są kobiety, które świetnie sobie w tych dziedzinach radzą – powinny być one przykładem i wzorem do naśladowania! – powiedziała Joanna Pruszyńska-Witkowska.

Po zakończeniu prezentacji, uczestnicy spotkania przeszli do dyskusji nad pytaniem zawartym w tytule wydarzenia – Jak zwiększyć udział i rolę kobiet w sektorze teleinformatycznym w Polsce? Dyskusja miała formę prac w grupach z wykorzystaniem elementów metodologii *design thinking*. Uczestnicy zostali podzieleni na 3 grupy.

WARSZTATY: JAK ZWIĘKSZYĆ UDZIAŁ I ROLĘ KOBIET W SEKTORZE TELEINFORMATYCZNYM W POLSCE?

Prezentacje grup:

GRUPA I

Najważniejszy czynnik: Etap szkolny – najbardziej istotny, największy „zwrot inwestycji”

1. Podstawą jest wzmacnianie młodych dziewczyn pod kątem ich samooceny. Dlatego w szkołach powinny zostać wprowadzone zajęcia z asertywności, retoryki, sposobów prezentacji, szkolenia z kształtowania samooceny oraz takie, które wzmacniają umiejętności miękkie
2. Kluczowym elementem na przełamanie barier jest EDUKACJA NAUCZYCIELI - muszą zdobyć umiejętność wyłapywania talentów. Model edukacji powinien się zmienić również w kontekście wagi ocen – to nie one powinny być kluczowe. Nauczyciele muszą zwracać uwagę na uczniów mniej śmiałych, ale zdolnych, a nie nagradzać tylko za aktywność.

3. Edukacja nauczycieli pod kątem nauczania ich najnowszych narzędzi, metod i technik. Zajęcia z programowania dla nauczycieli, dbanie o to, aby kadra była wykwalifikowana i przygotowywała studentów do zawodu. Motywowanie nauczycieli do dokształcania się, a także zmianę systemu nauczania. Uczniowie i studenci powinni mieć możliwość poznawania przydatnych w późniejszej pracy narzędzi, powinni być uczeni sposobu myślenia, potrzebnego w zawodzie, logiki, rozwiązywania łamigłówek
4. Organizacja KONKURSÓW MATEMATYCZNO-INFORMATYCZNYCH – nie w stylu „Kangurka”; Propozycją grupy jest organizowanie konkursów grupowych na zasadzie „dziewczynki kontra chłopcy”. Mimo, że pomysł może być odbierany jako próba dzielenia, przy takim doborze grup, dziewczynki nie będą zdominowane, jak w grupach mieszanych. Podział na chłopcy-dziewczynki jest dobry, świadczy o tym przykład klas koedukacyjnych, w których dziewczynki mają gorsze wyniki, niż w klasach żeńskich. Wynika to z tego, że dziewczynki są zdominowane, wstydzą się, boją, nie tego się od nich wymaga. Praktyka jest bardzo krzywdząca, często zdarza się, że podział zadań w grupach mieszanych wygląda następująco: chłopcy zajmują się planowaniem i programowaniem, zaś dziewczynkom przypada w roli przygotowywanie prezentacji. Tego musimy unikać, bo to pogłębia różnice i buduje głęboko zakorzenianą w psychice barierę.
5. Zorganizowanie Hackathonu – atrakcyjne wydarzenia, które trwa kilka dni i skupia się na wspólnym programowaniu

GRUPA II

Najważniejszy czynnik: Edukacja

1. Edukacja nauczycieli – więcej matematyki, nauki programowania, narzędzi, które są przydatne. Nauka informatyki i matematyki od najmłodszych lat, remedium na istniejące różnice. W sytuacji, gdy wszystkie dzieci będą na wczesnych etapach edukacji zapoznawane z dziedzinami ścisłymi, różnice nie będą powstawały. W przypadku małych dzieci nie istnieją bariery takie jak wstyd i skrępowanie, a raz nabyte umiejętności zwiększą pewność siebie kobiet na późniejszych etapach planowania życia zawodowego

2. Zmiana nauczania z zapamiętywania informacji na wykorzystywanie informacji

3. Duży potencjał jest w kobietach, które już odkryły w sobie talent do nauk ścisłych, ale z jakiś powodów nie wybierają informatyki – czemu tak się dzieje? Warto „odczarować” informatykę, to wcale nie jest trudniejszy kierunek niż matematyka. Należy walczyć z tym mitem, przełamywać stereotypy i zachęcać zdolne kobiety, które z jakiś powodów boją się zrobić pierwszy krok
4. Promować aspekt zespołowej pracy informatyka – walczyć z mitem informatyka zamkniętego na świat i kontakty. W rzeczywistości 95% pracy to praca w zespole – to tutaj kobiety stanowią wartość, to jest istotne! Wcale nie pracujemy w samotności – robimy burze mózgów, rozmawiamy, wymieniamy się opiniami – może warto zaprosić młode kobiety, pokazać im, że ta branża nie jest dla odludków, nie jest nudna. To ważne, dlatego że kobiety cenią sobie aspekt społeczny pracy, mają potrzebę dzielenia się, współpracowania, wymieniania opiniami – w Informatyce jak najbardziej też mogą to robić.
5. Zmiana pierwszego kroku rekrutacji w firmach teleinformatycznych – **WYCOFANIE CV – TYLKO TEST KOMPETENCJI INFORMATYCZNYCH, MATEMATYCZNYCH!** To test na umiejętności ma być kluczowy, a nie ładnie sformułowane CV. Jeśli kandydat rozwiąże dobrze test, dopiero wtedy jest zapraszany na rozmowę, która sprawdza czy jego cechy osobowościowe pasują do grupy i umożliwiają efektywną pracę zespołową. Taki krok ukazuje zmianę priorytetów – kompetencje i wiedza ważniejsze są niż umiejętność dobrej prezentacji, „dobrego sprzedania się”

GRUPA III

Najważniejszy czynnik: Edukacja (na 2. miejscu: Komunikacja)

1. Edukacja już na etapie szkoły podstawowej – nauka logicznego myślenia
2. Edukacja nauczycieli i rodziców – uczenie rodziców, że komputer to fajne i potrzebne narzędzie, a nie tylko sprzęt do gier, który jest niebezpieczny, a rolę rodzica jest odciąganie dziecka od niego

3. W szkołach powinno się zatrudnić profesjonalistów, praktyków
4. Cyfryzacja edukacji – dzisiaj często się zdarza, że nauczyciele nie pozwalają na korzystanie z komputera na zajęciach, a powinno być przeciwnie. Praca na komputerze powinna być chwalona, a nie krytykowana
5. Prezentacja dobrych przykładów – szkolenia z kobietami, które są wzorcami
6. Szkolenia online
7. Ważne jest łączenie umiejętności miękkich z twardymi
8. Walka ze stereotypami! – zdarza się, że profesor jest stronniczy tylko dlatego, że studentka jest dziewczyną. Zwłaszcza trudnym środowiskiem są Uniwersytety i szkoły wyższe – tam rotacja nauczycieli jest bardzo niewielka, a profesor, który jest specjalistą w swojej dziedzinie to chluba dla uczelni. Władze uczelni nie dbają o walkę o sprawiedliwe traktowanie studentów, nie wtrącają się, gdy profesor faworyzuje mężczyzn, a dyskryminuje kobiety. To właśnie na uniwersytetach istnieją silne stereotypy dlatego trzeba i pod tym kątem edukować nauczycieli.
9. Walka z tabloidami – młode pokolenie dziewczyn wychowywane jest w przekonaniu, że największym sukcesem kobiety jest atrakcyjny wygląd, dbałość o strój i cerę. To właśnie media umacniają te krzywdzące stereotypy, pokazują tylko jeden model kobiety, są stronnicze, ale mają olbrzymią władzę nad młodymi dziewczynami
10. Dawać dobre przykłady – pokazywać, że kobieta to nie tylko modelka i aktorka, ale bycie programistką, czy matematyczką jest zupełnie naturalne, oczywiste – nie powinno być niczym dziwnym

Na zakończenie spotkania Joanna Pruszyńska-Witkowska przedstawiła uczestnikom propozycję przedsięwzięcia określanego jako „Ada Lovelace Week” – na cześć pierwszej programistki. Pomysł polega na zorganizowaniu kampanii społeczno-edukacyjnej, której celem jest przełamanie dziewczynek i kobiet przed wejściem w świat programowania. Podczas tego

tygodnia w całej Polsce zorganizowany zostałby szereg aktywności, spotkań, i wydarzeń medialnych promujących ideę włączania kobiet w obszar technologii. „Ada Lovelace Wek” odbędzie się w dniach 10-16 października 2016 r.

Uczestnicy zostali zaproszeni do wzięcia udziału w przedsięwzięciu, poprzez zorganizowanie w tym czasie w swoich firmach inicjatyw na rzecz dziewcząt i kobiet, zachęcających je do inwestowania w rozwój swoich kompetencji cyfrowych.

Organizatorzy: